UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Missarum Deductio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Visual Library

MISSARVM Reductio.

1 † ONera Miſſarum cum exiguis prouentibus Epiſcopi in Synodo, & Generales, ac Abbates Religionum in capitulis generalibus poſſunt vigore Tridentini *ſeſſ. 25. c. 4. de reſor.* ad minorem ſummam, re diligenter perſpecta, pro ſua conſcientia reducere †. Quam facultatem extendi etiã ad moderanda anniuerſaria, & Officia pro defunctis; reſpondit Sacra Congregatio Archiepiſcopo Neapolitano apud Garſiam, *de beneſ. tom. 1. p. 7. c. 1. num. 13.* & alios *part. 2 tr. 14. reſ. 5.*

Epiſcopi, & Generales Ordinum poſſunt reducere ad pauciorem numerum onera Miſſarũ, & anniuerſaria ſũdata cũ parua eleemoſyna.

2 Docuerat etiam Garſias *ibid. tract. 2. p. 7. c. 132.* ab Epiſcopis, & Generalibus reduci poſſe Miſſas poſt Tridentinum relictas. Contrarium tamen docuerat cũ aliis Riccius *part. 4. deciſ. 25. n. 4.* & declarauit deinde Sacra Congregatio in decreto de celebratione Miſſarum, §. 2. *part. 2. tr. 14. reſ. 5.*

Ante Tridẽtinum.

3 Declarat quoque Sacra Congreg. *ibidem*, non poſſe Epiſcopos &c. reducere onera Miſſarum in fundatione Capellaniæ impoſita, ſed pro illorum reductione, & moderatione recurrendum eſſe ad Sedem Apoſtolicam. Quod etiam ante congregationem docuerant Riccius *in pra. to. 1. reſ. 341. n. 4* & alij contra Henriquez *lib 9. c. 22. n. 6 p. 2 tr. 14. reſ. 1.*

Et non in fundatione Capellaniæ.

4 Vbi Concilium Tridentinum eſt receptum, reductio Miſſarum ab Epiſcopo facienda omnino eſt in Synodo; nam ita diſponit Concilium. Ita Bonacina *de Sacr. diſp. 4. quæſt. vlt. punct. 7. §. 2. num. 9.* Vbi verò non eſt receptum, procedit opinio Henriquez *vbi ſup. in gl. lit. P.* quod fieri poſſit extra Synodum. *part. 2. tract. 14. reſ. 5* Non tamen poſſunt, Generales Religionum extra Capitulum, quia Epiſcopis id competit de iure communi, quod Concilium non mutauit; pro Abbatibus verò, & Generalibus ſtatuit ius nouum. Ita Barboſa *de pot. Epiſc. p. 2. alleg. 28. num. 12. ibid. reſ. 4.*

In Synodo, & Capitulo Generali.

5 Aduerte etiam quòd Generales Religionum ex priuilegiis Iulij II. & Leonis X. diſpenſare poterant, vt Regulares ſubditi, vnam Miſſam cum nouem collectis celebrantes ſatisfacerent pro nouem Miſsis, etiam ſi ſpecialiter de Requiem, vel de Sanctis dicendæ fuiſſent, vt ait Confectius. Sed Sacra Congreg. in dictis decretis reuocat ſimilia priuilegia & indulta *part 2. tract. 14 reſ. 6. p. 11. tract. 2. reſ. 4.*

Nõ poſſunt verò Generales diſpẽſare amplius vt vnica Miſſa cũ multis collectis pluribus ſtipendiis ſatisfaciant.

6 Quæres. Vtrum aliquando ſine licentia Papæ, vel S. Congregationis poſſit ſuperior Regularium, vel Sacerdos ſæcularis reducere Miſſas ad numerum minorem? Cùm enim ſæpius accidere poſſit, vt quis habeat onus celebrandi Miſſam quotidianam, vel tot Miſſas ſingulis annis cum aſſignatione certi ſtipendij, aut æquiualentis, vti fructuum, domus, agri, &c. correſpondentis eleemoſynæ currenti tempore impoſitionis oneris, ſi augeatur ſtipendiũ, aut decreſcant fructus, domus, agri, cenſus, &c. poteſt ne ille Sacerdos, qui onus ſuſcepit celebrandi, dicere tot Miſſas, quot ſunt fructus, quos percipit ſingulis annis, correſpondentes ſalario ſtatuto, vel conſuetudine, aut cum diminutione Miſſarum etiam ad medietatẽ. In tali caſu Genuenſis *de Eccl. Tric. 6. quæſt. 179.* docet hæredes teneri adiungere ſtipendiũ conueniens data capacitate hæreditatis. Sed Bordonus *in conſ. Regul. 1. reſ. 15. n. 37.* putat ſacerdotẽ in tali caſu tot Miſſas dicere poſſe, quot fructus colliguntur habito reſpectu ad incrementum ſalarij, quando alias ſtipendium ab initio aſſignatum non excedebat taxam eleemoſynæ conſuetæ. Ego reſolutionem huius dubij oraculo Sacræ Congreg. remitto. Nota tamen, quod ſi teſtator reliquiſſet, vt ſuus hæres in ſingulos annos eroget tantam pecuniã, vt celebrari pro ipſo curet tot Miſſas: tunc ſi temporis decurſu ad auctum ſit Miſſæ ſtipendiũ, teneri hæredẽ maiorem pecuniæ ſummam erogare, ne Miſſarum numerus minuatur, eo quod hæc ipſa videtur intentio teſtatoris. Sed Auerſa *de ſacr. Euch. quæſt. 11. ſect. 18.* putat in tali caſu ponderanda eſſe verba

Reductio Miſſarum ob auctum ſtipendium à quo fieri poſſit.

Cõſulenda Sacra Congregatio.

Alias ponderãda verba teſtatoris.

verba teſtatoris. Si n. teſtator dicat, iubeo, vt meus hæres tantam pecuniam eroget in Miſſas pro me celebrandas, videbitur intentionē ſuā coarctare ad illā pecuniæ ſummā. Si verò dicat, iubeo, vt meus hæres curet tot Miſſas pro me celebrari, tenebitur hæres augere ſtipendium. *parte 7. tr. 12. reſol. 22.*

MISSARVM Stipendium.

Stantibus decretis & declarationib. S. Cōgreg. Miſſarum.

6 * Stipendium Miſſæ dicitur eleemoſyna, quæ Sacerdoti offertur pro munere celebrandi. Et iuſtum eſt, quod vel taxauit Epiſcopus, vel ſtabiliuit conſuetudo. Tenetur autem Sacerdos ex iuſtitia celebrare pro illis à quibus eleemoſynam accepit. Circa quod nonnulla ſtatuit, & declarauit Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum auctoritate Vrbani VIII. anno 1625. Inter quæ vnum eſt quod Sacerdotes tot omnino Miſſas celebrent, quot ad rationem attributi ſtipendij præſcriptæ fuerint.* Vnde.

Non poteſt Sacerdos vnica Miſſa ſatisfacere pro plurib. ſtipendiis paruis.

7 * Primò corruit opinio Suar. *in 3. part. tract. 3. diſp. 86 ſect. 4.* & aliorum, quòd, quando petens Miſſam non præbet ſtipendium iuſtum, poſſit Sacerdos vnicam Miſſam pro pluribus paruis ſtipendiis applicare ad rationem iuſti ſtipendij, & ſe indemnem ſeruare. Quia ſcilicet, qui pro paruo ſtipendio petit totū Sacerdotis obſequium, iniuſtam rē petit, & facit Sacerdoti iniuriā. Idque etiamſi Sacerdos expreſsè promiſiſſet pro tenui illa eleemoſyna ſacrificiū offerre: nam ad hoc cogitur ex paupertate, vnde patitur iniuriam, quam ſibi poteſt compenſare, ſicut famulus, cui condigna merces non tribuitur, poteſt damnum ſuuū reſarcire. Nec admittenda eſt declaratio Peyrini *Priu. tom 3. c. 1. num. 26.* dictum decretum exponentis, quādo Sacerdos voluntariè ſe obligaret, nō autem, quando coactus paupertate. Nō inquam admittenda eſt; quia decretum clarè, & abſolutè loquitur, & vbi lex nō diſtinguit, neque nos diſtinguere debemus *p. 2. tr. 14. reſ. 7. p. 5. tr. 13. reſol. 52.*

Etiamſi paupertate coactus illa ſtipēdia acceptaſſet.

Et multo minus pro pluribus ſtipēdiis integris, vt ſuſtentet ſe. Et libros neceſſarios emat.

8 Secundò à fortiori corruit opinio Soti *de iuſt. lib. 9 quæſt. 3 art. 1* & aliorum, quòd Sacerdos poſſit tot ſtipendia pro vna Miſſa accipere, quot ſufficiunt ad ſuſtentationem vnius diei moderatam. Et aliorum, quòd poſſit accipere ad emendos aliquos libros, ſi Theologus ſit aut Iuriſta, & ad ſuſtentandos parentes, quando in ea neceſſitate conſtituti eſſent, vt viuere nō poſſent, niſi mendicādo: vt docuit inter alios Nugnus *in 3. par. tom. 1. quæſt. 83. art. 1 dub. 10. concl. 4.* eo, quia non decet Sacerdotis parentes mēdicare, & vtile eſt Eccleſiæ, quòd Sacerdos exerceat miniſteria ſpiritualia, ad quæ libri aliquot ſunt neceſſarij. Hæc enim hodie non ſunt amplius licita. Imo nec licita eſſe ante decreta, docuerant Vaſquez *in 3. part. to. 3. diſp. 234. c. 2.* & alij, quia ſacrificium non eſt inſtitutum ad ſuſtentationem Sacerdotis, pro qua habere debet patrimoniū ſufficiens, antequā promoueatur ex *c. non licet,* &c. *Epiſcopus, de præb.* Nec iuſtum eſt, quod laborans per ſemihoram, exigat integrū diei cibum *par. 2. tr. 3. reſol 8 p. 11. tr. 1. reſ. 24.* fusè. Tertiò corruit opinio Homoboni *par. 1. tr. 4. cap. 13 quæſt. 120.* quòd Sacerdos in diebus feſtiuis pro vna Miſſa duplicatum ſtipendium poſſit accipere. *par. 2. tr. 14. reſ. 9.*

Nec poteſt accipere duo ſtipēdia pro die feſti. Vel applicādo vni parte ſolitam, & alteri ſuā partē.

9 Quartò corruit opinio Molfeſij *tom. 1. tr. 3. cap. 15. n. 40* quòd Sacerdos poſſit duplex ſtipendium pro vna Miſſa accipere, applicando vni partem ſolitam, alteri verò ſuam partem. *par. 2. tract. 14. reſ. 14. & par. 5. tract. 14. reſolutione 45. p. 11 tr 8. reſ. 67.* Et opinio Leonis *de Iubil. par 3. quæſt. 10. n. 27* quòd datur eleemoſyna pro celebrando in certa Eccleſia pro cultu, vel populi cōmoditate, vulgo, *cella ſola praſenza,* poſſit Sacerdos pro applicatione eiuſdem Miſſæ aliud ſtipendium accipere. Nam Sacra Cōgregatio ſub atteſtatione diuini iudicij præcipit, vt tot Miſſæ abſolutè celebrentur, quot ad rationem attributæ Eleemoſynæ præſcriptæ fuerint. Vnde pro vna Miſſa non

poteſt

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN